

**het faalangsttaboe
minder N-VA, meer Bourgeois
geldzorgen met STIP op één**

studentenblad Universiteit Antwerpen
dwars
nr. 122 | jaargang 18 | april 2019 | gratis | www.dwars.be

colofon

dwars is het studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op UAntwerpen-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stadscampus. Op www.dwars.be is bovendien wekelijks nieuwe content te vinden.

Dit nummer werd afgesloten op 28/4/2019.

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezers-brieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Opplage: 2.400 exemplaren. V.U. Suzanne Roes, Kleine Kauwenberg 22, B-2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be ■ contact@dwars.be ■ www.dwars.be

hoofdredacteur | Suzanne Roes
adjunct-hoofdredacteur | Selen de Waard

redactie | Britt Gillet ■ Daan Krake ■ Dominique Snel
Emma Verhoeven ■ Eline Bernaert ■ Joanna Vervoort
Jonas Heymans ■ Katleen Van de Poel
Margaux Albertijn ■ Margo Buelens-Terryn
Maxene Willems ■ Moira Smets ■ Oscar Terryn
Selen de Waard ■ Silke Geven ■ Stein de Groof
Suzanne Roes ■ Yasmine Akondo

eindredactie | Ulrike Teurelinx (verantwoordelijke)
Daan Krake Eline Bernaert ■ Emma Verhoeven
Joanna Vervoort Karin Teuwen ■ Margaux Albertijn
Margo Buelens-Terryn ■ Maxene Willems ■ Oscar Terryn
Reinier den Hoed ■ Silke Geven ■ Stein de Groof
Stijn Demarbaix ■ Tim Vermeiren

beeld | Alex Noels (verantwoordelijke) ■ Amber Peeters
Camille Van Landegem ■ Lie Van Roeyen
Rin Verstraeten ■ Stine Moons ■ Suzanne Roes
Yasmine Akondo

vormgeving | Stine Moons (verantwoordelijke) ■ Alex Noels
Anne Leupen ■ Lie Van Roeyen ■ Rin Verstraeten

social media | Charlotte Bourguignon (verantwoordelijke) ■ Britt Gillet
Camille Van Landegem ■ Margo Buelens-Terryn

freelance | Anouk Buelens-Terryn ■ Annelore Amerlynck
Iris de Bondt ■ Natassja Van Looveren ■ Shauny Jonckers
Wouter van Hooydonk

IT | Stein de Groof (verantwoordelijke)

PR | Jonas Heymans (verantwoordelijke)
Tim Vermeiren ■ Margaux Albertijn

notulen | Margo Buelens-Terryn

drukkerij | Favorit

cover | Alex Noels ■ Vanessa Nicole Peña

strip | Naomi Bousson ■ naomibousson.tumblr.com

met dank aan | Arne Fizev ■ Nathalie Vallet ■ Lingua

80-20

In de naam van journalistiek (en for the fun of it) heb ik voor een webreeks een maand lang plastic afgezworen. Een flinke uitdaging waarbij specifieke producten als yoghurt en toiletpapier meer dan de helft van mijn energie en tijd opslokten. Toch was het grootste deel simpel, snel en niet duur.

Het deed me denken aan de 80-20-regel die een goede vriend in mijn leven heeft geïntroduceerd. De regel komt erop neer dat met een klein deel van de oorzaken, een groot deel van de gevolgen kan worden verklaard. Schoonmaken was zijn favoriete toepassing: je kan tachtig procent schoonmaken met twintig procent van de energie. Het laatste beetje vuil kost veel meer energie om weg te krijgen en kun je voor het zicht net zo goed laten schieten. Ik zal er maar niet bij vertellen dat hij in een keuken werkte.

Deze 80-20-verhouding is niet helemaal nieuw. Bekend als het Pareto-principe wees het eerst en vooral op het sociaaleconomische

fenomeen dat tachtig procent van het bezit in de handen van twintig procent van het volk ligt, maar blijkbaar is het op van alles toe-pasbaar. Als studenten deze regel omarmen, kunnen ze hun stress en faalangst misschien vaarwel zeggen: denk aan die ene paper waar je met weinig moeite iets fatsoenlijks kan neerzetten, maar tegen beter weten in besluit om eerst al je energie in overmatig bronnen-onderzoek te steken. Of dat examen waarbij je negen van de tien hoofdstukken van je cursus snapt en toch meer tijd besteedt aan dat laatste moeilijke hoofdstuk dan aan de rest bij elkaar.

Toch, dit is de laatste *dwars* waar ik mijn handtekening onder zet en ik ben te trots om daar niet honderd procent voor te gaan. Voor sommige van jullie juni-examens zal dit vast ook gelden. Misschien dat ik vanaf de zomer naar 80-20 switch. Vijfentwintig jaar is te jong om met pensioen te gaan, maar zo'n 80-20-leventje klinkt niet verkeerd!

Suzanne Roes, hoofdredacteur

INHOUD

- 11 **campusrocker**
- 12 **wereldverbeteraar**
- 14 **what the KORF?**
- 18 **centerfold**
- 20 **vakevaluaties**
- 23 **dwarswoordzoeker**
- 26 **bronstig ontbijt**
- 28 **pret met Vallet**
- 30 **CRISPR-Cas9**
- 32 **UAntwerpens supercomputer**
- 34 **katvanger**
- 36 **cartoon**

8

hoe het verder moet

De minister-president van Vlaanderen zit met ons samen: over dialogen en dictators, wat Geert Bourgeois nog had willen verwezenlijken en wat de toekomst hopelijk brengt.

dwars 122

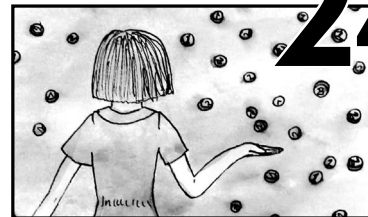
4

epidemie van faalangst

Elke student heeft stress, of dat nu komt door proffenhorror of door zelfverzonnen obstakels. Wat als het te veel wordt? Jullie deelden met ons jullie ervaringen.

24

financiële katers

Studeren is niet voor iedereen vanzelfsprekend: het kostenplaatje kan behoorlijk oplopen. Wat als je niet toekomt? De universiteit brengt meer dan raad.

falen is geen optie

de angst waarover niet gepraat wordt

tekst: Britt Gillet, Moira Smets en Silke Geven ■ beeld: Natasja Van Looveren en Stine Moons

Er wordt altijd gezegd dat de studententijd de beste tijd van je leven is: je hebt enorm veel vrije tijd, weinig verantwoordelijkheden en elke dag is een feest. Is dat wel zo? Studeren is meer dan pinten drinken op café of series *bingewatchen*, het kan ook enorm veel angst en stress met zich meebrengen. Met de examens in het vooruitzicht besloot *dwars* om eens na te gaan hoe stressvol het studentenleven echt is. En toen stuitten we op een probleem: het taboe.

Bijna 400 studenten vonden ondanks de naderende deadlines en examens de tijd om ons inzicht te geven in hun psychische gezondheid. De ene faculteit deed dit al wat gretiger dan de andere. Met 20,9% heeft Letteren en Wijsbegeerte het grootste aandeel in onze resultaten en met 80% vrouwelijke respondenten kunnen we natuurlijk niet voor héél de studentenpopulatie spreken. Uiteraard niet, want wie beslist er om vragen te beantwoorden over een onderwerp als faalangst? Juist ja, diegenen die er iets over te zeggen hebben. Of beter: diegenen die iets willen zeggen. Veel studenten kampen met deze angst, maar slechts weinig van hen durven ze te uiten.

Dat faalangst niet besproken wordt, betekent niet dat het niet bespreekbaar moet worden, want een probleem is het zeker. 377 studenten laten weten dat angst om te falen invloed heeft op hun leven. Sommigen ervaren faalangst elke dag, anderen slechts af en toe. Ze kampen met verschillende klachten zoals gewichtsverlies, uitstelgedrag, overgeven, slaapproblemen of zelfs een burn-out en depressie. Stress maakt duidelijk deel uit van het studentenleven: 45% van de studenten ervaart voortdurend stress tijdens zijn of haar studententijd en nog eens 47% haalt aan periodes van stress door te maken. Met 92% hebben bijna alle respondenten last van stress. Daarnaast geeft 86% aan soms of vaak last te hebben van faalangst. Dit zijn zeer verontrustende cijfers.

Kampt er echt zo'n groot percentage van de studenten met stress en faalangst? Of hebben echt enkel de mensen die er meer over willen vertellen onze vragen beantwoord?

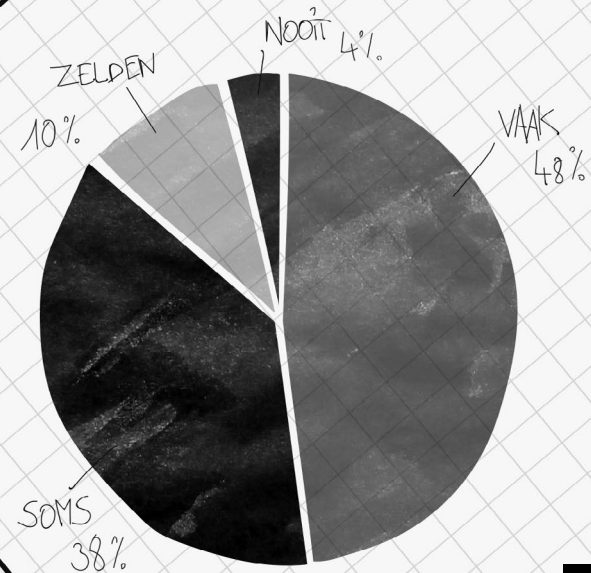
Om hier een antwoord op te krijgen, zochten we contact met Sara Backx, studentenbegeleidster op de Stads-campus en Campus Drie Eiken. Zij ziet een taboe over faalangst en geeft aan dat dit een mogelijke verklaring is voor de bias bij onze respondenten. In opleidingen waar een grote competitiviteit heerst en bij bepaalde studies met status bestaat volgens haar een onevenwicht tussen faalangst en bespreekbaarheid. Backx merkt echter niet alleen een verschil op tussen de opleidingen, maar ook tussen mannen en vrouwen.

a girl thing?

We kunnen de overver-
tegenwoordiging van het
vrouwelijke geslacht in onze
steekproef dus ook zien als
iets anders dan een slechte
representatie van de stu-
dentenpopulatie. Het zou
er ook op kunnen wijzen dat
vrouwen meer faalangst hebben.

Uit de wetenschappelijke literatuur blijkt al dat vrouwen in het algemeen meer last hebben van angststoornissen dan mannen. ▢

Ervaar je wel eens
faalangst over je studies?

Geldt dat dan ook voor faalangst? Sara Backx denkt alvast van wel. "Het klopt dat vrouwelijke studenten meer gebruik maken van ons aanbod. Toch denk ik niet enkel dat vrouwen er meer last van hebben, maar ook dat het voor vrouwen minder taboe is om last te hebben van faalangst en stress."

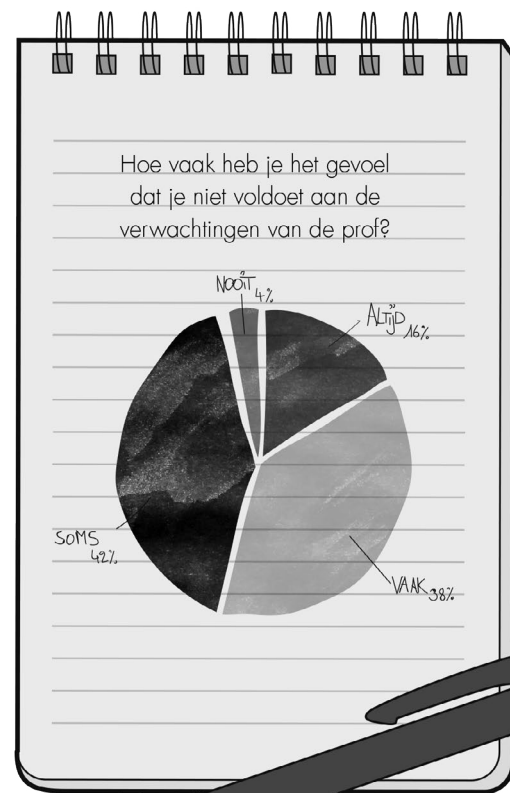
“De druk om met de burens te kunnen kletsen over de goede prestaties van je kind wordt steeds hoger.

De 62 mannelijke respondenten tonen zich inderdaad een tikje geruster. 29% van hen geeft aan zelden of nooit last te hebben van faalangst. Dit lijkt misschien weinig, maar als je het vergelijkt met de 10% relaxte dames is het verschil treffend. Zouden vrouwen dan echt meer stress ervaren in hun studententijd? Of hangt er inderdaad een taboe rond de kwestie, vergelijkbaar met gedragsregels als 'mannen mogen niet huilen'? We vroegen het aan een van onze mannelijke respondenten. "Ik denk dat van mannen vandaag nog steeds wordt verwacht dat ze hun competitiviteit uiten, waardoor ze zich minder snel kwetsbaar zullen opstellen uit angst om te gevoelig over te komen. Hoewel mannen en vrouwen volgens mij evenveel faalangst ervaren, voelt het uiten van die gevoelens voor mannen meer als een taboe."

gezonde stress

Toch is het niet alleen maar kommer en kwel. Ondanks de genoemde onrustwekkende verschijnselen spreken sommigen ook van 'gezonde stress'. Een vierde van onze respondenten slaagt erin faalangst om te zetten in een positieve drijfveer voor zijn of haar studies. Hun angst zet hen aan om sneller aan een taak te beginnen of sneller achter de boeken te kruipen. Helaas lukt dit voor de meeste respondenten naar eigen zeggen niet. Meer dan de helft laat weten dat het hun studies op een negatieve manier beïnvloedt en praat over 'ongezonde stress'. Dat kan je in sommige gevallen letterlijk nemen. 47 respondenten geven aan last te hebben van psychosomatische klachten, oftewel fysieke klachten met een psychische oorzaak. Dit uit zich bijvoorbeeld in een verhoogde hartslag, een misselijk gevoel, chronisch hyperventileren, hoofdpijn of fysieke vermoeidheid.

Een verschijnsel dat vaak aan stress gekoppeld wordt, is uitstelgedrag. Bijna 59,2% van onze respondenten geeft aan hier last van te hebben. Wil dit dan zeggen dat er een verband is tussen uitstelgedrag en faalangst? Als we kijken naar de respondenten die hun studententijd als 'niet stressvol' bestempelen, zien we echter dat zij evenveel uitstelgedrag vertonen als studenten die wel stress ervaren. De link tussen stress en uitstelgedrag is dus niet zomaar te leggen.

verwachtingen van de wereld

Psychosomatische klachten, uitstelgedrag, paniekaanval- len of panische huilbuien, dat is natuurlijk niet wat een ambitieuze student wil laten zien. Studenten hebben het idee dat alles altijd goed moet gaan en die druk blijkt hoog. 30% van de respondenten geeft aan last te heb- ben van faalangst wanneer ze weten dat iemand hen be- oordeelt. Dit gaat vaak gepaard met een incompetent of onzeker gevoel, zo blijkt ook uit de enquête. Ze denken bijvoorbeeld taken fout te interpreteren, cursussen ver- keerd te studeren of gewoon niet te weten hoe ze aan een opdracht moeten beginnen. Met andere woorden, ze zijn bang om resultaten te leveren die niet beantwoorden aan de verwachtingen van de prof.

Sommige respondenten geven aan dat ze, naast professoren, vooral hun ouders niet willen teleurstellen. Vaak druk- ken ook ouders impliciet - en soms expliciet - bepaalde verwachtingen uit: wat ze willen dat hun kind bereikt of waar ze willen dat hun kind terechtkomt in de wereld. Maar soms lijken de verwachtingen van ouders zo ver- buiten bereik te liggen, dat dit enorm veel angst en stress met zich meebrengt. Een van onze respondenten geeft bovendien aan dat niet enkel de te hoge verwachtingen van ouders een probleem vormen. Ook de druk die de maatschappij op de student uitoefent, wordt door hem als

enorm ervaren. "Tegenwoordig is het niet meer goed ge- noeg om gewoon hogeschool te volgen of een beroep uit te oefenen waarvoor geen bachelor of master nodig is. De druk om met de burens te kunnen kletsen over de goe- de prestaties van je kind wordt steeds hoger." Studenten die hun ouders niet willen teleurstellen, leggen vaak de lat te hoog. Niet per se omdat ouders het echt verwachten, maar omdat de studenten denken dat ze het verwachten. Prestatiedruk en faalangst lijken dus afhankelijk te zijn van de verwachtingen van anderen of van wat de student als de verwachtingen van anderen veronderstelt.

faalangst voor dummies

Ook Universiteit Antwerpen heeft allang begrepen dat het studentenleven veel stressvoller is dan algemeen wordt aangenomen. De Dienst voor Studietoelating en Studiebegeleiding biedt immers niet enkel tips aan over blokken en plannen, maar ook over hoe je om kan gaan met stress, faalangst en uitstelgedrag. Uit onze enquête bleek dat enkele respondenten de weg naar de bege- leiding al gevonden hadden. "Ik heb in het verleden enorm last gehad van faalangst en maakte studeren tot een hel. Dankzij de training van UAntwerpen heb ik dit voor een groot deel overwonnen!" Maar slechts een minderheid lijkt tot bij deze studiebegeleiding te raken.

"Ik denk dat er een groot taboe heerst over angst, of men- taal welzijn in het algemeen", haalt een respondent aan, "bovendien is het een steeds groter wordende kwelgeest van onze samenleving. We moeten hier bewustzijn over creëren zodat barrières voor studenten verdwijnen en ze de nodige ondersteuning zoeken. Zonder deze mindset zal de ondersteuning van de universiteit nooit volledig tot hun recht komen. Ik vrees ook dat studenten liever externe hulp zoeken, omdat ze niet fysiek gezien willen worden op de universiteit voor zulke doeleinden."

Hoe kunnen we dat taboe doorbreken? "Ik denk dat het begint bij jezelf", zegt een andere respondent, "niet ste- reotyperend denken en openlijk praten over mentale ge- zondheid met je vrienden zijn daarom zeer belangrijk." Maar zolang het taboe bestaat, willen we nog één ding meegeven: faalangst is er, zoals onze cijfers zwart op wit bevestigen, en kan heel nefaste gevolgen hebben. Niet alleen voor je studies, maar ook voor je algemeen wel- zijn. Zet af en toe eens alles uit je hoofd, spreek af met vrienden en praat eens over iets anders dan school. Als dit alles niet helpt, blijf dan niet bij de pakken neerzitten, maar zoek gepaste begeleiding. Faalangst kan je immers overwinnen. ■

Geert Bourgeois blikt terug met het oog op de toekomst

tekst: Annelore Amerlynck en Shauny Jonckers

er is altijd iets dat beter kan

Zijn termijn als Vlaams minister-president loopt ten einde. Geert Bourgeois (N-VA) vond het de 'mooiste politieke functie' die hij al heeft ingevuld. Nu gaat hij verder als Europees lijsttrekker. Hij deelt zijn visie over de actualiteit, politiek en vrije tijd met ons.

Geert Bourgeois (67) begint meteen met een optimistische noot: "Ik hoop dat we de grootste partij in Vlaanderen blijven. Ik zou graag willen dat we bij de verkiezingen 30% halen, in de peilingen hebben we dat bijna bereikt. Die laatste procenten moeten we dicht kunnen rijden."

minister-president in actie

Was u graag voor een extra termijn gegaan als minister-president? "Jazeker, deze politieke functie is de mooiste die ik al heb gehad. Tijdens deze vijf jaren als minister-president heb ik het meest kunnen verwezenlijken. Ik haal er ook veel voldoening uit. Ik had het dus wel graag verder gedaan, maar ik sta volledig achter de keuzes van de partij."

“ Het stoort mij dat er in die klimaatmarsen gezegd wordt dat de politiek niets doet.

Op welke realisaties bent u het meest trots? "Ten eerste vind ik het belangrijk dat de budgetten van de Vlaamse regering in evenwicht zijn, zodat er geen schulden bijkomen voor de volgende generaties. Tegelijk hebben we enorm veel publieke investeringen kunnen doen, zoals het verbeteren van wegen, fietspaden en waterwegen. Ook kwaliteitsvol onderwijs is en blijft topprioriteit. Daarnaast hebben we veel middelen besteed aan onderzoek en ontwikkeling. We behoren nu tot de innovatieleiders van de Europese Unie. Onderzoek en ontwikkeling blijven deel van mijn prioriteiten, want zij zijn van groot belang, zowel voor de economie als voor het klimaat."

Toch uiten veel mensen hun ongenoegen tijdens de talrijke klimaatmarsen.

"De bekommernis om het klimaat is terecht, maar waar ik mij aan stoort is dat er in die klimaatmarsen gezegd wordt dat de politiek niets doet. Ik wil duurzame economische groei en een koolstofarme samenleving. Dat moeten we bereiken tegen 2050. De Vlaamse regering heeft een sterk energie- en klimaatplan goedgekeurd met meer dan 100 gerichte maatregelen voor de meest vervuulende sectoren. Onze industrie verbetert elk jaar met 1 tot 2%. We boeken stelselmatig vooruitgang, maar we houden rekening met de betaalbaarheid, de draagbaarheid en het behoud van de welvaart."

Zijn er zaken die u achteraf gezien liever anders had aangepakt? "Er is altijd iets dat beter kan, zeker in de politiek. Het was uiteraard makkelijker geweest als mijn partij alleen had kunnen besturen. Dat was niet het geval, maar we hebben een goede coalitie gehad. Ik geef onze regering 8/10. Volgens mij moet er in de volgende regering een tandje worden bijgestoken op vlak van natuur en open ruimte. Vlaanderen neemt dagelijks zes hectare open ruimte in, we willen dat dit tegen 2040 helemaal gestopt is. Hiervoor hebben we het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen opgesteld, maar de uitvoeringsmaatregelen zijn er nog niet. Dat had eerder gekund of gemoeten."

Iedereen heeft een eigen mening, u natuurlijk ook. Hoe slaagt u erin om neutraal te blijven bij de uitvoering van uw functie als Vlaams minister-president? "Volledig neutraal ben je nooit. Ik verdedig het regeringsbeleid en dat doe ik met veel overtuiging. Ik luister naar andere meningen en als bewezen wordt dat ik ongelijk heb, dan kan ik dat ook toegeven. Binnen de regering ben ik neutraler dan wanneer ik puur mijn eigen partijstandpunt zou verdedigen: minder N-VA en meer minister-president. Ik zit een regering voor van drie partijen. Het is mijn taak om tot een gedeelde visie te komen en dat lukt best."

Bent u het altijd eens met de visie van uw partij? “Als je een partij wilt hebben waar je het 100% mee eens bent, dan moet je er een oprichten waar niemand anders lid van is, want dan sta je niet open voor dialoog. De visie van een partij is iets waar je groten-deels mee akkoord gaat. Na gesprekken en discussies komt de partij tot een consensus en eenmaal de beslissing genomen is, sta je daar achter. Als je het daar fundamenteel mee oneens bent, dan moet je maar uit die partij gaan. Of dictator worden, dan is alles precies zoals jij het wilt, maar dat zou niet aangenaam zijn voor de 6,7 miljoen Vlamingen (*lacht*).”

Europa van morgen

U bent lijsttrekker voor N-VA voor de Europese verkiezingen. Hoe ziet het Europa van de toekomst er volgens u uit? “Europa ziet er volgens mij uit zoals het begonnen is: eenheid in verscheidenheid. Dat betekent dat je enkel samenwerkt als dat een meer-waarde biedt, bijvoorbeeld op vlak van vrijhandel, klimaat, vrede en stabiliteit. Ik zou Europa niet uitbouwen tot een soort superstaat die alles van bovenuit dirigeert. Wat we in Vlaanderen zelf kunnen, moeten we ook zelf kunnen doen zonder dat Europa zich daarmee bemoeit. Bovendien ben ik een groot voorstander van de interne markt: een markt zonder grenzen en tarieven. Deze moet volgens mij nog versterkt worden, want die levert Vlaanderen ontzettend veel voordelen op. Zo kunnen we met onze troeven binnen Europa veel uitvoeren zonder hinderpalen.”

“ **Binnen de regering ben ik neutraler: minder N-VA en meer minister-president.**

Een brexit zonder deal kan ervoor zorgen dat de export naar het Verenigd Koninkrijk niet meer zo eenvoudig verloopt ... “Als het een brexit zonder deal wordt, dan zullen onder andere de douanetarieven, de administratieve last en de controle toenemen.

In dat geval verliezen wij tot 2,6% van het Belgische bruto nationaal product en 28 000 Vlaamse jobs. Er zal dus veel welvaartsverlies zijn. We moeten blijven hopen dat er toch nog een brexitdeal uit de bus zal komen. Wat mij betreft, komt er liefst helemaal geen brexit, maar daarvoor moet het Verenigd Koninkrijk nieuwe verkiezingen of een nieuw referendum houden. Dat zit er op dit ogenblik niet in, maar niets is uitgesloten.”

Als u Theresa May was, hoe had u het dan aangepakt? (*Denkt*) “Enerzijds heb ik bewondering voor haar vasthoudendheid, anderzijds denk ik dat ze bepaalde keuzes resoluter had moeten doordrukken. Ze had moeten zeggen: ‘Kijk, het is dit of zoek het maar uit.’ Ik zeg dit met een grote terughoudendheid, want wij zien dat maar vanop een afstand. Niet alleen het land is verdeeld, maar ook de partijen. Dat maakt het zeker geen eenvoudige situatie.”

Wat vindt u van het asielbeleid van de Europese Unie? “We hebben open binnengrenzen en dat wil ik zo houden. Dat betekent dat Europa aan de buitengrenzen moet controleren en oordelen wie binnen mag en wie niet. Nu komen mensen binnen zonder controle. Als je dan geconfronteerd wordt met de mensen die in ellende en miserie leven, moet je al een afschuwelijk koude mens zijn om je hart niet te openen voor hen. Dat neemt echter niet weg dat er regels nodig zijn en dat deze gehandhaafd moeten worden.”

genieten van het (werk)leven

Los van de politiek, wat doet u graag in uw vrije tijd? “Ik probeer voldoende tijd vrij te maken voor mijn familie. Deze mooie momenten beleef ik dubbel zo intens. Nu geniet ik vooral van de tijd samen met mijn kleinkinderen. Verder spendeer ik mijn tijd aan fietsen, wandelen, zwemmen en lezen als ik daar de tijd voor vind. Ik wil toch meegeven, zeker aan jonge mensen, dat je werk moet zien als een deel van het leven. Je moet een job doen waarbij je jezelf niet naar het werk hoeft te slepen. Je vrije tijd is niet het enige waarin je je kunt ontplooiën, maak daarom van je job iets leuks en zinvol.” ■

Humans of UAntwerpen

tekst: Joanna Vervoort ■ beeld: Arne Fivez en Rin Verstraeten

Kunstenaar of topsporter, bejaarde of ondernemer, geen enkele soort ontspringt de dans. Je wordt op een dag wakker met de intense drang om je bij Universiteit Antwerpen in te schrijven. Het gevolg: zoveel vreemde vogels dat het uitzonderlijk wordt om normaal te zijn. Elke maand zetten wij een bijzondere student in de kijker.

Simon Fivez is student taal- en letterkunde, al zal hij zichzelf eerder muzikant dan student noemen. Het grootste deel van zijn dagen is hij namelijk frontman bij de band Oriens, de universiteit komt op de tweede plaats. Simon omschrijft zijn band zelf als "een alternatieve rockband met wat Pink Floyd- en Queens of the Stone Age-vibes. Een beetje rock en een beetje experimenteel". De mannen van Oriens zien het professioneel en dus slijt Simon zijn dagen liever in het repetitiehok of op het podium dan in de aula.

van amateur tot professionele band

Toen Simon zestien jaar was, startte hij met zijn broer en een paar vrienden een bandje, gewoon voor het plezier. Toen in 2016 gitarist Tim zich bij de bende voegde en Oriens deelnam aan Humo's Rock Rally, werd het snel een

stuk professioneler. Sindsdien zijn ze enorm geëvolueerd. "In de afgelopen jaren namen we een cd'tje op, produceerden we enkele videoclippen en traden we al zo'n 200 keer op", vertelt Simon.

De bandleden van Oriens hebben grote ambities. "Ik kan nog niet verklappen wat we gaan doen, maar er komt veel nieuws aan in 2019", aldus Simon. "Gelukkig zitten we allemaal op dezelfde golflengte en neemt iedereen de band heel serieus. Dat helpt."

meer dan alleen muziek maken

In een band zitten, daar kruipt veel werk in. Simon licht toe: "Hoeveel dat precies is, wisselt van week tot week. We zitten bijvoorbeeld elke zondag van vijf tot twaalf uur 's avonds te repeteren. In een band zitten is meer dan muziek maken alleen, zo moeten we bijvoorbeeld ook met ons management communiceren. Een tijd geleden zetelde ik in de jury van het festival twintig achttien, ook dat hoort erbij. Verder doen we onze sociale media ook helemaal zelf."

Simon is ook op andere manieren met muziek bezig: "Op maandag geef ik een hele dag les in de Nieuwe Muziekschool in Mortsel, en op dinsdag en woensdag volg ik zelf

muziekles. Ik wil namelijk na mijn studie taal- en letterkunde graag toegelaten worden tot het Conservatorium."

"De combinatie van al dat muzikale werk en studeren is natuurlijk niet vanzelfsprekend. Eigenlijk zie ik mijn studies bijna nooit als prioriteit", aldus Simon, "alleen bij grote taken of tijdens de examens maak ik veel tijd voor school." Daarom heeft Simon ervoor gekozen om zijn master te spreiden over twee jaar.

Benieuwd naar Simons band? Je kan ze op Facebook vinden onder @oriensband of beluisteren via YouTube of Spotify. ■

de 'pro' in procrastineren

tekst: Margo Buelens-Terryn ■ beeld: Alex Noels

De mug die om je oor zoemt als je probeert te slapen toont geheel onbaatzuchtig aan dat je nooit te klein bent om een wereld van verschil te maken. In de aula komt de student in aanraking met kleine en grotere problemen uit het dagelijkse leven: gebrek aan koffie, verloren versnaperingen en professoren die zijn vergeten hoe het is om student te zijn. Van tijd tot tijd nemen de frustraties zulke proporties aan dat de toegfilosoof uithangen in een troosteloos bruin café niet meer volstaat. In elke *dwars* kaart de wereldverbeteraar daarom een concreet probleem aan uit het studentenleven. Oplossingen groeien immers soms gewoon aan de bomen, als je maar naar boven durft te kijken om ze op te merken.

Waarom vandaag doen wat je morgen ook kunt doen? Waarom zou ik vandaag stofzuigen als ik ook broodnodige vitamine D kan opdoen in de zon? De keuze tussen aan die paper beginnen of het *bingewatchen* van een nieuwe serie op Netflix is snel gemaakt. Ook dat ene shopuitje of werken aan mijn conditie gaan vanzelfsprekend voor. *Mens sana in corpore sano*, nietwaar? Uitstellen zit in ons bloed, dus niet toevallig ben ik weer te laat aan dit schrijfsel begonnen. Ik zorg voor de 'pro' in procrastineren, want *what is life without a little risk?*

Daarbij, morgen is er weer een nieuwe dag en na mijn naam boven mijn verder leeg Word-document te hebben gezet, heb ik écht wel weer wat pauze verdiend. Bovendien kregen we met de paplepel mee dat volwassenen alle wijsheid in pacht hebben. Onvermijdelijk zijn we dan ook 'ouder' met 'wijzer' gaan associëren, waardoor die grote taak uitstellen tot het allerlaatste moment een natuurlijke reflex is geworden. Tegen het moment dat we dan

DE WERELDVERBETERAAR

eindelijk achter onze computer plaatsnemen om in een *Guinness Book* recordtijd duizenden woorden neer te pennen, hebben we namelijk alweer wat meer levenswijshoud en kennis bij elkaar gesprokkeld.

De gezonde dosis stress die met elke daad van uitstelgedrag vergezeld gaat, geeft je – net zoals de vele Red Bull die je op dat soort momenten achteroverslaat – vleugels. Er gaat een zekere spanning uit van het balanceren tussen je beste schrijfsel ooit produceren en door de prestatiedruk net faliekant mislukken. Eeuwige roem of een tweede zit, wie zal het zeggen? Het is als een drug, want *everything that kills me makes me feel alive!* Je stopt het ding dat je, liefst figuurlijk gezien natuurlijk, dood kan maken gewoon tussen je tanden, maar je geeft het niet de macht om je te doden. De mooiste diamanten worden ook gemaakt onder hoge druk. Die deadline die je steeds meer dreigt te verstikken naarmate de tijd wegtikt: het is eigenlijk een godsgeschenk. *Cool cool cool cool!*

Of toch niet? Uitstellen is allemaal grappen en grollen tot dat ineens niet meer het geval is. Donkere en moeilijke tijden liggen in het verschiet en in de aanloop naar deze zomerse examenreeks komen we allemaal voor de keuze te staan tussen wat goed en wat gemakkelijk is. Denken dat die inspiratie voor je thesis na al die weken toch écht zal komen na er nog één nachtje extra over slapen, allemaal goed en wel. De stress van een dichterbij komende deadline kan je echter evengoed onherroepelijk doen neerstorten, zoals de nabijheid van de zon ook Icarus' val inluidde. Je hebt immers uitstellen en uitstellen uitstellen.

Niet iedereen gedijt goed in deze habitat van continu opbouwende stress en een allesverterend schuldgevoel over je onverbetterlijk uitstelgedrag. *'Fear cuts deeper than swords'*, zoals Arya Stark het pakkend verwoordde.

De controle glipt door onze vingers, waardoor velen dreigen ten onder te gaan aan de niet meer te bezweren faalangst. Quarterlifecrisissen en burn-outs vallen ons studenten dan ook steeds vaker ten deel. In plaats van een achtbaan die alleen maar naar boven gaat, is het de variant die met een allesvernietigende kracht en zonder noodrem recht het ravijn inrijdt, met als enig mogelijk resultaat die verlossende finale klap. Extreme situaties vergen dan ook extreme maatregelen, waaraan Universiteit Antwerpen makkelijk haar steentje kan bijdragen door wat onderzoeksgeld te pompen in de ontwikkeling van een (letterlijk) levensbepalende app.

Deze Levensplanner neemt in diens planning automatisch vanuit Blackboard en SiSA examens en deadlines voor papers over, zodat je niet wegstapt met technieken als 'blijven ontkennen, gewoon blijven ontkennen' en 'als ik er niet over praat, bestaat het ook niet'. Ook je hobby's, verplichte huishoudelijke klusjes, nodige uren slaap en sociale contacten worden ingecalculleerd. De Levensplanner zegt je elke minuut van de dag wat je moet doen: studeren voor dat ene vak dat je 'uit het oog verloren was', een wc-pauze van twee minuten en 22 seconden nemen of obligatoir lekker ontspannend gaan wandelen in het park om je hoofd leeg te maken. Een loeiend alarm gaat af wanneer je je niet netjes aan je schema houdt, *shame shame shame!* Bij recidivisme loop je het risico je toegang tot Facebook of Instagram kwijt te raken. Keuzevrijheid is toch maar een recht dat ferm overschat wordt. Voortaan geen gemiste afspraken of te weinig tijd meer, een uitstelloze wereld is geboren. ■

A stylized illustration on the left side of the page. It features a dark, branching tree structure with some light grey leaves. At the bottom, a hand is shown holding a single apple. The background is a solid light grey.

een waaier aan keuzemogelijkheden

korf verbreedt de bachelorcurricula

tekst: Dominique Snel en Moira Smets ■ beeld: Stine Moons

Heb je er altijd al van gedroomd om samen in de aula te zitten met een vriend(in) van een andere faculteit? Dat is mogelijk vanaf volgend academiejaar. Het opleidingsonderdeel levensbeschouwing op UAntwerpen wordt namelijk uitgebreid, waardoor alle bachelorstudenten de mogelijkheid krijgen om te kiezen uit een breed aanbod van nieuwe en verbredende vakken. *No worries*, het vak levensbeschouwing blijft, maar daarnaast worden er nog andere vakken toegevoegd die aansluiten bij huidige maatschappelijke thema's zoals migratie en diversiteit.

Universiteit Antwerpen streeft naar een pluralistische houding tegenover levensbeschouwelijke diversiteit. Concreet wil dat zeggen dat ze niet alleen tolerantie ten opzichte van alle levensbeschouwingen nastreeft, maar ook mensen met verschillende levensbeschouwingen zich thuis wil laten voelen en ruimte wil creëren voor discussie en reflectie hierover. Daarbuiten tracht UAntwerpen ook meer aandacht te schenken aan maatschappelijk engagement en interdisciplinariteit. Met andere woorden: de universiteit streeft naar studenten met een tolerante houding en inlevingsvermogen, die zich inzetten voor de maatschappij en bovendien kunnen samenwerken met studenten uit verschillende domeinen.

Als student zou je jezelf de vraag kunnen stellen waarom het op universitair niveau überhaupt nog nodig is om anno 2019 studenten te begeleiden naar een actief pluralistische houding of maatschappelijk engagement. Het is in eerste instantie de taak van het onderwijs om studenten te onderwijzen. Hebben we nog steeds een duwtje in de rug nodig als het gaat over samenleven en samenwerken in een interculturele samenleving? Met de lancering van de nieuwe korfvakken lijkt het antwoord van UAntwerpen 'ja' te zijn.

Om dit te bewerkstelligen zijn professoren, experts en belangstellenden meermaals samengekomen en daaruit is een aanbod van verbredende vakken ontstaan. Rector Herman van Goethem lanceerde het woord 'korf' als verzamelnaam voor dit nieuwe aanbod van vakken. Vicerector Ann De Schepper wijst op de vergelijking met een fruitkorf: "Denk aan een fruitkorf die je op tafel zet met een ruime variëteit aan gezonde en vitaminerijke vruchten. Daarbij zeg je aan iedereen dat ze elk zeker één stuk rood fruit moeten nemen, maar dat wie wenst, zin en tijd heeft ook gerust extra andere vruchten kan kiezen. Bij voorkeur gaat het dan over een fair trade fruitkorf."

de korf in het kort

De nieuwe korf van verbredende vakken vestigt de aandacht op drie kernbegrippen: actief pluralisme, interdisciplinariteit en maatschappelijk engagement. Dit zorgt ervoor dat de korf driedelig is geworden, waarbij elk deel een kernbegrip vormgeeft.

De eerste, verplichte, variant is de uitbreiding en aanvulling van het huidige opleidingsonderdeel levensbeschouwing. Voorheen was levensbeschouwing voor elke student een verplicht opleidingsonderdeel in het derde bachelorjaar waarin elke faculteit

grosso modo dezelfde thema's behandelde. Het voornaamste doel van het vak was een antwoord bieden op de vele vragen die zich vormen rond de etnisch-culturele diversiteit in onze samenleving. Er werd een algemeen overzicht gegeven van de verschillende levensbeschouwingen, waar ook een reflectie aan vasthing over de intrinsieke verhoudingen van het levensbeschouwelijk landschap doorheen de tijd.

Het vak vult met andere woorden nog steeds een relevante en noodzakelijke plaats in in een academische bachelor. Het vak levensbeschouwing zoals het vandaag bestaat, zal voortaan voortbestaan uit negen opleidingsonderdelen waaruit je er verplicht een moet kiezen.

“ Denk aan een fruitkorf die je op tafel zet met een ruime variëteit aan gezonde en vitaminerijke vruchten. ”

Het tweede deel bestaat uit verbredende en interdisciplinaire vakken met een nadruk op actualiteit. Die kun je opnemen met studiepunten uit de vrije ruimte en zijn dus niet verplicht. Er worden vier vakken aangeboden: klimaatverandering, duurzaamheid, armoede en ongelijkheid en *debating development*. Het tweede deel van de korf biedt dus de mogelijkheid om je curriculum een bredere invulling te geven. Het gaat hier over onderwerpen die vandaag belangrijk zijn voor iedereen en niet specifiek zijn gebonden aan één studierichting. Wie zijn horizon wil verbreden en in contact wil komen met studenten uit verschillende domeinen zit hier zeker op zijn plaats. ►

Tot slot doelt het laatste deel van de korf op het aansporen van maatschappelijk engagement. Je kan hierbij kiezen om een vak dat je uit het eerste of tweede deel van de korf hebt opgenomen te koppelen aan een praktijkervaring. Het is de bedoeling dat je je opgedane kennis toepast. Als student doe je dan ervaring op binnen een community of organisatie die te maken heeft met bijvoorbeeld migratie, diversiteit of *global justice*.

meer vakken, meer vreugde

Het eerste deel van de nieuwe korf (actief pluralisme en interculturaliteit) bestaat dus uit negen onderdelen. Het huidige vak levensbeschouwing wordt opgesplitst in vier segmenten. Hun namen beginnen allemaal met 'levensbeschouwing: religie, atheïsme' en worden vervolledigd met telkens een andere klemtoon: wetenschap, zingeving, cultuur of samenleving. Daarnaast worden er vijf nieuwe vakken aangeboden, die we hieronder kort aan je voorstellen.

stad en diversiteit: In dit vak komen de (groot)stedelijke samenleving en het onderzoek hierover in verschillende disciplines aan bod. De inhoudelijke focus ligt op de menselijke diversiteit in een stedelijke samenleving, hoe deze diversiteit een scala aan inzichten met zich meebrengt en ze een aanleiding kan zijn voor ondervertegenwoordiging, miskenning en uitsluiting.

media en digitale samenleving: media zijn niet meer weg te denken uit ons leven. Dit opleidingsonderdeel draait om de bewustmaking van de effecten die media kunnen hebben op een vertekende opinievorming en polarisering. Uiteenlopende thema's als cyberpesten, seksualisering in reclame, *hate speech* en privacy komen erin aan bod.

migratie en integratie: In dit opleidingsonderdeel krijg je inzicht in de oorzaken van migratie in de Vlaams-Belgische, de Europese en de internationale context. De verschillende vormen van migratie komen aan bod, maar ook de gevolgen van migratie op korte en lange termijn worden behandeld. Verder wordt er kritisch gekeken naar het maatschappelijk debat over integratie en de beeldvorming rond diversiteit en migratie.

vrijheid, burgerschap en democratie: Leven in een democratie is voor ons misschien vanzelfsprekend, maar het is geen vaststaand gegeven. In dit vak leer je over de spanningsvelden binnen democratieën en over de complexiteit van de democratische besluitvorming. Vanuit een cultuurfilosofische basis leer je bewuster te kijken naar jouw rol als burger. Bovendien heeft dit vak een internationale dimensie.

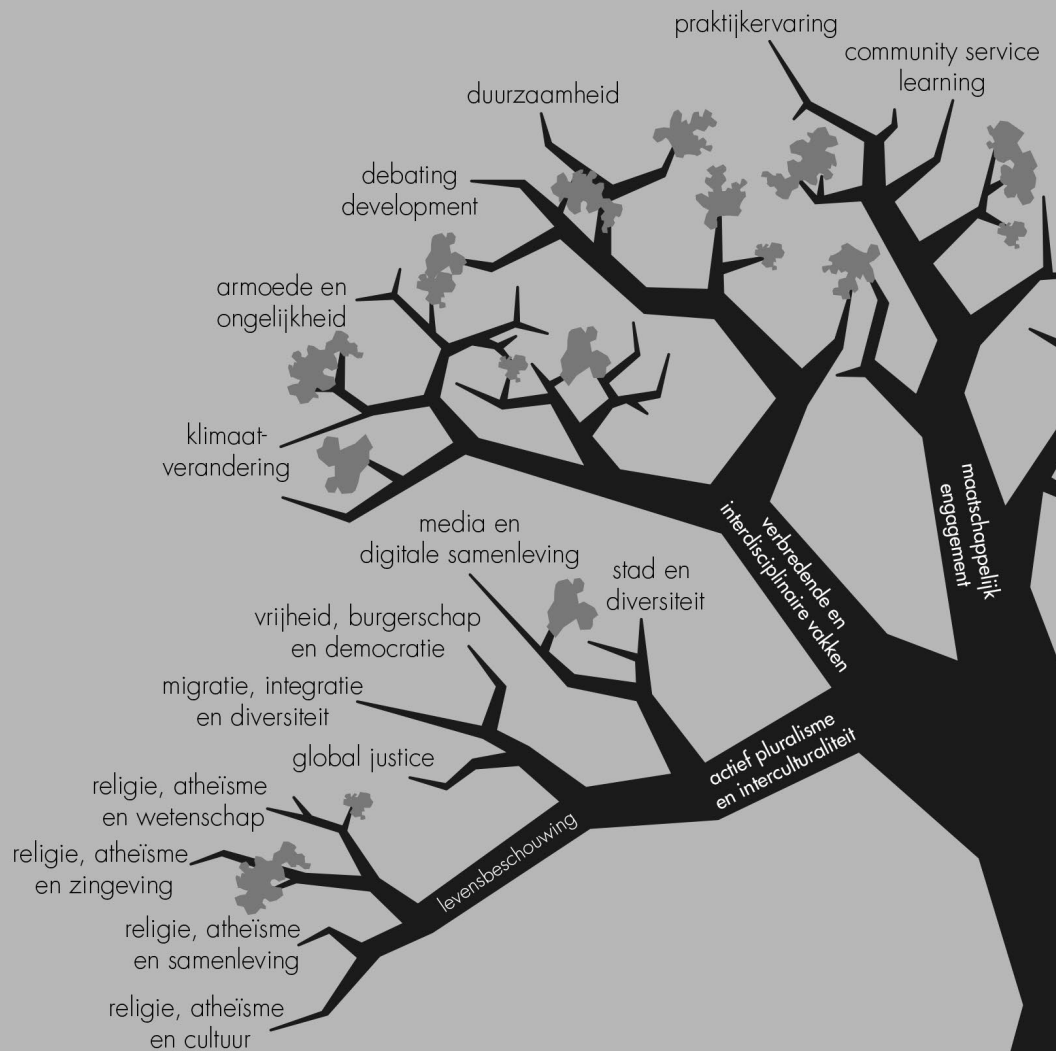
global justice: Bij dit vak leer je met een kritische blik te kijken naar rechtvaardigheid in de context van globalisering. De cursus behandelt de grote internationale thema's van vandaag, zoals socio-economische en politieke ongelijkheid, en wordt daarom volledig in het Engels gegeven.

een utopie of toch realiteit?

Een uitgebreid aanbod aan opleidingsonderdelen en keuzevakken voor elke faculteit klinkt enorm aantrekkelijk, maar ook idealistisch. Denk aan de verscheidenheid van curricula, overlappingen van lessen, en dan hebben we het nog niet eens over de afstand die je moet afleggen tussen de verschillende campussen. De korfvakken worden namelijk verspreid over de campussen aangeboden. Het lijkt onmogelijk, maar UAntwerpen doet haar best om het toch te realiseren.

In eerste instantie worden alle negen opleidingsonderdelen verdeeld tussen de semesters en over de campussen. Een eerste realisatie om elke student écht een keuze te geven is de uitbreiding naar het tweede bachelorjaar. Zo heb je twee academiejaren de kans om een opleidingsonderdeel op te nemen dat je echt aanspreekt. Een tweede realisatie is de 'mobiliteit' van de vakken. De opleidingsonderdelen worden namelijk zo opgesteld dat ze jaarlijks wisselen van campus. Als je bijvoorbeeld graag het vak stad en diversiteit wil opnemen, maar ze geven dit enkel op de buitencampussen, zal dat vak het jaar nadien op de stadscampus gedoceerd worden. UAntwerpen tracht bovendien alle colleges op te nemen en aan te bieden als videocolleges. Maar meerdere colleges missen neemt dan wel de kans weg om met studenten van andere faculteiten in contact te komen en dat is nu net wat UAntwerpen wil bereiken met de korf-vakken.

Als je niet kan wachten op meer informatie, kan je alvast een kijkje nemen op de website van UAntwerpen. Klik op Over UAntwerpen en dan via (raar maar waar) kwaliteitszorg naar Community Service Learning. ■

centerfold

zoek de verschillen

beeld: Alex Noels en Vanessa Nicole Peña

**mijn prof
verdient een**

20

wat gebeurt er met onze vakevaluaties?

tekst: Suzanne Roes ■ beeld: Alex Noels

Bijna elke student is bekend met het mailbombardement van februari en juli. De examens zijn voorbij en je kan je vakken achter je laten. Op één klein dingetje na: de vakevaluaties. Veel meer dan een link is er in zo'n mail niet te vinden, maar er zijn vragen genoeg om bij die link te stellen. Is wat je stuurt anoniem? Komt het bij de professor zelf terecht? En wordt er ook echt iets mee gedaan? Met de eerste instellingsbrede opleidingsevaluatie voor de deur is dit het juiste moment om daar antwoorden op te zoeken.

Het gaat ons allemaal aan en toch vullen we niet massaal de evaluatieformulieren in. Deels komt dat door tijdgebrek, maar ook het idee dat onze antwoorden weinig verschil maken zal veel studenten ontmoedigen. De vragenlijsten zijn er echter zeker niet voor niets als we Ilse Verachtert, hoofd van de dienst Kwaliteitszorg in het Onderwijs, mogen geloven. "Studenten zijn de meest geschikte personen om input te geven aan een docent over een vak, hoe dat loopt en wat er ontbreekt", stelt ze vast.

maakt het uit?

Om bij UAntwerpen de vinger aan de pols te houden, is er in 2004 voor iedere faculteit een Cel voor Innovatie en Kwaliteitszorg in het Onderwijs (CIKO) in het leven geroepen. Deze afdelingen zijn verantwoordelijk voor het verbeteren van de onderwijskwaliteit, het verzorgen van de vakevaluaties en het stimuleren van zelfreflectie. Niet alleen het CIKO krijgt de resultaten onder ogen, ook de professoren en docenten van het geëvalueerde vak krijgen altijd hun rapport voorgeschied. Er wordt veel over gepraat en naar gekeken, maar niet per se veel mee gedaan.

Luc Van de Poele, hoofd van het Departement Onderwijs, gaat ervan uit dat daar juist ook de kracht van de evaluaties ligt. "Je mag de sociale druk van de onderwijs-evaluaties niet onderschatten. Professoren weten niet van elkaar wat voor evaluaties ze krijgen, maar er zijn mensen binnen de faculteit die dat wel weten." Dat het meestal tot praten beperkt blijft, is dus niet per se een probleem. "Het feit dat ze feedback krijgen die niet is wat ze verwacht hadden, en dat ze daar ook op worden aangesproken door bijvoorbeeld de vicedecaan, dát is de impact."

De evaluaties zijn doorgaans positief. Van de Poele vertelt dat hij slechts afweet van een enkele situatie waarin op basis van de antwoorden die studenten invulden iemand zijn onderwijsopdracht is ontnomen. De grootste invloed hebben de evaluatieresultaten op tijdelijke aanstellingen, waarbij de slecht geëvalueerde docent in kwestie het volgende academiejahr simpelweg niet meer gevraagd wordt.

vragenlijst hier, vragenlijst daar

De overvloed aan vragenlijsten maakt dus wel een verschil. Toch reageert bij de meeste vakken maar twintig tot veertig procent van de studenten. Verachtert vertelt dat dit percentage bij de kleinere opleidingen vaak nog lager ligt. "Bij een opleidingsonderdeel dat maar door vijf studenten wordt gevolgd, is zulk nauw contact met de docent dat ze tijdens de les al veel feedback geven." Aansluitend wijst Van de Poele erop dat bij zulke kleine groepen ook nog eens een hogere participatiegraad nodig is voor een representatieve evaluatie. ▣

Het verschilt van faculteit tot faculteit op welke manier en hoe vaak de evaluaties verspreid worden. Sommige vakken worden elke vier jaar geëvalueerd, het minimum dat door kwaliteitszorg wordt gevraagd. Andere faculteiten kiezen ervoor om jaarlijks voor elk vak een vragenlijst te versturen. Dit vraagt veel meer van de studenten, maar levert ook een duidelijker beeld op van de ontwikkelingen. Om de last te verlichten is de vragenlijst al korter dan voorheen, maar ook meer informatie zou evaluatie laagdrempeliger kunnen maken. Het is bijvoorbeeld fijn om te weten dat de evaluatie volledig anoniem is en dat concretere en uitgebreide antwoorden op de open vragen gewaardeerd worden.

plicht van meningsuiting

De UGent heeft een strenger antwoord op het gebrek aan reactie: invullen is daar sinds 2017 verplicht. Zo gek is dat niet. Proffen evalueren ieder semester hun studenten, dus waarom niet andersom? Met niet invullen moet je bij UGent voorzichtig zijn, want voor je het weet kun je niet meer inloggen op Minerva (de Gentse versie van Blackboard). Het zou zomaar kunnen dat dit ook op UAntwerpen gaat gebeuren. "Het is al geopperd in de werkgroep kwaliteitszorg, dus we zullen het bekijken, maar hiervoor moeten we zeker ook steun van de studenten hebben", laat Van de Poele weten.

Zo'n plicht is dus nog niet voor morgen, maar er is wel een andere ontwikkeling gaande. "We gaan nu een instellingsbrede programma-evaluatie doen. In mei zullen alle afstuderende diplomastudenten een vragenlijst krijgen over hun opleiding", deelt Verachtert met ons. Het gaat in dit geval dus niet om de vakken maar de opleiding als geheel. Zes- à zeventuizend studenten mogen hun mening geven over hun (hopelijk) afgeronde opleiding. "Dit wordt allemaal centraal verwerkt en komt daarna ook bij de faculteiten en onderwijscommissies terecht." Vanaf nu zal deze bevraging elke drie jaar worden uitgevoerd. Deze vragen komen echter niet in de plaats van de vakevaluaties.

Nog meer vragenlijsten dus, maar uiteindelijk willen we als studenten allemaal goed onderwijs. Dat is niet alleen voor onszelf, maar voor de gehele academische sector van belang. Laten we dus toch maar, na twee golven van herinnerings-mails, dat halve uurtje ervoor vrijmaken. ▀

P	A	U	D	E	N	D	R	P	S	I	R	C	N
O	R	E	N	N	A	L	P	S	N	E	V	E	L
M	C	O	R	N	F	L	A	K	E	S	R	I	A
E	N	G	F	E	N	U	S	T	R	E	J	T	N
M	E	D	P	F	P	E	G	E	N	S	N	A	E
S	E	I	K	L	E	E	G	I	T	I	E	T	G
I	M	L	O	T	A	N	T	T	E	U	S	S	R
L	O	E	R	R	A	S	R	I	T	T	A	E	O
A	N	M	F	V	A	E	T	A	T	A	P	R	Z
R	E	M	T	R	K	N	D	I	P	I	B	P	D
U	F	A	C	K	A	N	I	M	C	P	E	O	L
L	K	O	E	K	A	P	O	R	U	E	O	O	E
P	R	R	A	B	T	A	A	M	I	L	K	R	G
P	R	V	G	I	T	A	M	T	S	N	U	K	T

Stuur ons de overgebleven zin in een privébericht op Facebook. Op 15 mei pikt een onwetende hand er de winnaar uit, die twee vrijkaarten ontvangt.

dwars woord

zoeker

Onder, boven, links en rechts, maar vooral ook *dwars*.
Adagium van deze rubriek: wie zoekt, die vindt! Heb
je alle woorden gevonden? Dan blijft er een zin over.

BAND
CORNFLAKES
CRISPR
DILEMMA
EUROPA
FENOMEEN
GELDZORGEN
KATVANGER

KLIMAAT
KORF
KUNSTMATIG
LEVENSPANNER
LIJSTREKKER
PASEN
PLASTIC
PLURALISME

PRESTATIE
PROCRASTINEREN
PROFFENRAPPORT
REPETITIE
TABOE
VAKANTIE

de student met geldzorgen

de mogelijkheden uitgestippeld

tekst: Eline Bernaert en Dominique Snel ■ beeld: Natasja Van Looveren

Het STIP: voor veel studenten klinkt het bekend in de oren. We kunnen er terecht voor informatie over onze studie en eventuele studie-begeleiding, maar we maken nog vaker gebruik van de diensten die ze aanbieden. Denk maar aan sporten met je UAntwerpen Plus Pass of een lunch in de komida,. Wat je misschien nog niet weet, is dat je er ook ondersteuning kan krijgen op financieel gebied. Heb je problemen met rondkomen tijdens je studie? Is je financiële situatie gewijzigd? Of anders gezegd: heb je financiële zorgen? Dan kan het STIP misschien iets betekenen voor jou!

We gingen in gesprek met de heer Koenraad Keignaert, departementshoofd Sociale, Culturele en Studentgerichte Diensten aan UAntwerpen. De dienst is bezig met een surveyonderzoek om een goed beeld te krijgen over hoe studenten de dienstverleningen van het STIP ervaren. Tevens wil de dienst te weten komen hoe het staat met de bekendheid van het STIP onder de studenten. Koenraad is ervan overtuigd dat zeer weinig studenten op de hoogte zijn van wat de dienst Studentenvoorzieningen voor hen financieel kan betekenen, en wil dit graag anders zien.

"Ik heb de indruk dat wij een grote groep studenten missen die niet beseft dat wij er zijn. Ik denk dat veel studenten zich aan de poort van de universiteit wegcijferen en denken dat studeren te duur is." Aan de hand van een aantal concrete vragen proberen we een duidelijk beeld te schetsen van de hulp die de Sociale Dienst kan bieden.

Wie kan zich beroepen op de financiële ondersteuning door de dienst Studentenvoorzieningen? Eerst en vooral is het belangrijk om te weten dat je slechts in aanmerking komt voor de financiële ondersteuning als je in bezit bent van de Belgische nationaliteit of hieraan gelijkgesteld bent. Wat wil dat nu zeggen voor studenten met een andere nationaliteit? Indien je over de zogenaamde E kaart beschikt, voldoe je ook aan de nationaliteitsvoorwaarde. Veel Nederlandse studenten die hier studeren hebben zo'n E kaart. Wanneer je een andere nationaliteit hebt en geen E kaart, is het nog steeds mogelijk om een beroep te doen op de zogeheten 'noodhulp'.

Biedt de Sociale Dienst dan ook hulp aan studenten die niet in aanmerking komen voor een reguliere beurs? Indien je geen 'beursstudent' bent en bijgevolg dus geen studie-toelage van de Vlaamse Overheid ontvangt, kom je hoogst-waarschijnlijk niet in aanmerking voor de toelage van de Sociale Dienst. Zo zijn er een aantal regels omtrent de financiële hulp, maar je kan altijd langskomen en je situatie uitleggen: het STIP bekijkt elke situatie afzonderlijk.

Welke stappen moet een student die gebruik wil maken van deze hulp nemen? Je kan steeds vrijblijvend meer informatie verkrijgen aan het STIP informatiepunt. De medewerkers van de financiële dienst zullen daarna, indien je dit wenst, een afspraak met je vastleggen. Tijdens dit gesprek wordt jouw persoonlijke financiële situatie besproken. Woon je samen? Zit je op kot? Heb je een studentenjob? Krijg je financiële ondersteuning van je ouders? Ontvang je andere toelagen? Dit zijn allemaal zaken die worden besproken.

"Dit bedrag wordt in één keer overgemaakt en je bent zelf verantwoordelijk om hier verstandig mee om te gaan."

Ook zul je een aantal documenten moeten aanleveren. Het is ook belangrijk dat er rekening gehouden wordt met je studievoortgang. Eens dit dossier 'financiële tussenkomst' volledig in orde is, wordt een bedrag aan je voorgelegd waar je aanspraak op mag maken. Dit bedrag wordt in één keer overgemaakt en je bent zelf verantwoordelijk om hier verstandig mee om te gaan.

Kan je als student dan autonoom beslissen waaraan je dat geld uitgeeft? Of is er een zekere vorm van controle door de Sociale Dienst? De dienst probeert een persoonlijke aanpak te hanteren en is ervan overtuigd dat zij die een toelage krijgen, deze echt nodig hebben. Dus neen, studenten moeten niet achteraf 'op controle' komen.

Hoeveel bedraagt deze financiële hulp? Het maximumbedrag voor een pendelstudent is 1830 euro per jaar. Voor een student die op kot zit, ligt dit bedrag op 2290 euro. Let op: dit zijn de maximumbedragen. Om het bedrag te bepalen waar een student aanspraak op kan maken, wordt opnieuw gekeken naar het dossier 'financiële tussenkomst'.

Wanneer moet de aanvraag voor een toelage ten laatste ingediend worden? De deadline ligt op 1 mei, maar vanaf de start van het nieuwe academiejaar verwerkt de dienst opnieuw aanvragen. Belangrijk om mee te geven, is dat er best wel wat papierwerk aan te pas komt. Je zal onder andere het formulier van gezinssamenstelling, de berekeningsnota van de belastingen, de examenuitslagen van het laatst gevolgde studiejaar in het hoger onderwijs en alle uittreksels van het voorgaande jaar waar kinderbijslag op vermeld staat, moeten inleveren. Het is dus zeker aangeraden om hier tijdig aan te beginnen.

Voor meer informatie kan je terecht bij het STIP op de Stadscampus (gebouw E) en op Campus Drie Eiken (gebouw G). ▣

MASTER'S IN DEVELOPMENT STUDIES
een Zuidervaring in het Noorden

Waar begint jouw carrière?

- Master of Governance and Development ■
- Master of Globalisation and Development ■
- Master of Development Evaluation and Management ■

Bezoek ons op
www.uantwerpen.be/iob

IOB

Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en -beheer
Universiteit Antwerpen

betweter

cornflakes helpen een handje

tekst: Oscar Terry ■ beeld: Camille Van Landegem

Het is niet omdat je veel onnozele weetjes kent, dat je een betweter bent. Dat bewijst een van onze redacteurs elke maand door een waanzinnig interessant, ongelofelijk boeiend of verbluffend spannend feit te delen.

Misschien eet je het elke ochtend als ontbijt. Of misschien alleen in het weekend of in de vakantie, zoals bij ons thuis de regel was. Ik heb het over cornflakes. Deze zijn echter niet zonder controverse. Om te beginnen is er het debat tussen eerst de cornflakes en dan de melk (de juiste manier) of eerst de melk en dan pas de graanvlokken (de foute manier). Verder heeft dit voedingsmiddel ook nog een aparte ontstaansgeschiedenis.

De broers Kellogg — gaat er al een belletje rinkelen? — waren in de jaren 90 van de 19de eeuw op zoek naar een nieuw graanrijk en vegetarisch dieet. Daarvoor experimenteerden ze met verschillende graansoorten. Op een dag vergat Will Kellogg de pot tarwe op het vuur waardoor de tarwe erg hard werd. Hij en zijn broer John probeerden als nog om het graan uit te rollen en in stukken te breken. De bekende vorm was het gevolg. De allereerste cornflakes bestonden dus niet eens uit maïs.

Maar waarom waren deze twee broers op zoek naar een graanrijk dieet? Ze waren op dat moment nog dokters die hun patiënten wilden genezen van indigestie. Het nieuwe ontbijt was echter vooral bedoeld als middel om masturbatie en een overma-

tig libido tegen te gaan. Dat had je zeker niet verwacht toen je vanochtend de melk over je cornflakes goot. Ze werden hierdoor geïnspireerd door de zevendedagadventisten, een kerkgenootschap dat net als de twee broers in die tijd op zoek was naar een dieet om seksuele behoeften tegen te gaan. Ook zij dachten dat granen hiertoe de oplossing waren.

Nu, zoals we allemaal wel weten, zijn cornflakes nooit een wondermiddel tegen masturbatie geworden. Slechts weinig studenten zullen een verlaging in hun behoefte hebben gevoeld na het ontbijt. Dat hadden John en Will vast ook door. Of ze het empirisch onderzocht hebben, is spijtig genoeg niet bekend. Maar wat ze wel doorhadden, was dat de graanvlokken bijzonder in de smaak vielen bij hun patiënten. Hierdoor zijn ze met verschillende graansoorten aan de slag gegaan en richtten ze later hun eigen bedrijf op. Een bedrijf waarvan de zakenpartners trouwens later uit elkaar zouden gaan door de discussie of er suiker op de cornflakes moest.

Of je nu voor, tijdens of na het eten van cornflakes masturbeert, de broers Kellogg liggen er al lang niet meer van wakker. Hun uitvinding helpt ons allemaal een handje tijdens ons ontbijt, dus daar kunnen we maar beter heel hard van genieten. ■

proffenprofiel

Nathalie Vallet

tekst: Maxene Willems ■ beeld: Stine Moons en Alex Noels

Het proffenprofiel toont professoren zoals je ze nog nooit zag: als mensen. *dwars* stelt de vragen die bij menig student al jaren door het hoofd spoken, maar die ze zelf niet durven stellen. Nathalie Vallet is econoom, maar doceert aan de faculteit Ontwerpwetenschappen. Toen ze aankwam op de faculteit vreesden haar collega's voor een droge econoom, maar dat viel gelukkig erg mee. Nathalie heeft kunstenaarsbloed en zoekt graag de grenzen van haar vakgebied op. We luisteren naar de vreemde economische eend in de bijt.

U noemt uzelf gedragswetenschapper en bent een econoom tussen de architecten. Hoe is dat gebeurd?

Economie is voor mij een gedragswetenschap. Het draait namelijk om goed beheer van schaarse middelen, en wat schaars kan zijn is geluk, of geld ... Het kan van alles zijn en wordt bepaald door waarde-kaders. Dat waardegeladen aspect vind ik erg interessant. Vanuit de economie heb ik al heel snel contact gezocht met de andere gedragswetenschappen. Economisch gedrag is menselijk gedrag, dus als je economie wilt begrijpen, moet je menselijk gedrag ook begrijpen.

Ik behandel economie toegepast in een organisatie: hoe je met verschillende mensen een bepaald doel nastreeft, binnen welke kaders dat gebeurt en hoe je die kaders vorm kan geven. Eerder was ik in de wereld van sociaal beleid en publieksmanagement bezig met stadsinnovatieprojecten, en zo ben ik dus ook de ontwerpaspecten daarvan tegengekomen.

Wou u altijd al in de academische wereld terecht komen? Oorspronkelijk was ik niet van plan om in het academische wereldje te stappen, maar naar aanleiding van goede resultaten vroegen ze mij en ik zag er wel een boeiende job in.

Het exploreren van mijn eigen vakgebied leek me interessant, ik wilde vooral de grenzen opzoeken. Eigenlijk was dat multidisciplinair avant la lettre: ik heb zo samengewerkt met criminologen, juristen, psychologen en nu architecten. In een fundamenteel wetenschappelijke omgeving aarden is niets voor mij, maar juist door dat exploreren hoor ik hier toch thuis. Je mag je eigen discipline nooit als vanzelfsprekend beschouwen, want dan is het gedaan. Dan heb je je hersenen en hart op nul gezet. Je moet je altijd afvragen of iets daadwerkelijk zo is. Misschien is iets nu en in deze situatie zo, maar erna niet meer.

Wat als u opnieuw als achttienjarige een studie moest kiezen, had u dan een andere keuze gemaakt?

Het kiezen van mijn studie was zeer moeilijk. Geschiedenis en politieke en sociale wetenschappen vond ik fantastisch, maar toch had ik ook een voorliefde voor architectuur. Mijn grootouders waren kunstenaars en er werd me altijd voorgehouden dat ik daar nooit van zou kunnen leven. Naast mijn middelbareschoolopleiding aan het atheneum heb ik ook een kunstdiploma gehaald. Maar mijn opa zei: "Als je van kunst je beroep maakt, ben je geketend en moet je maken wat men je opdraagt. Dus dat houd je beter voor ernaast."

Heeft u een lievelingskunstenaar? Käthe Kollwitz! Zij was een Duitse expressioniste en maakte heel geëngageerde kunst. Ze behandelde thema's zoals opstand, verpaupering en emancipatie. Het potige, krachtige van haar werk raakt me: een mens is zoals hij is en mag dat ook zijn. De authenticiteit van haar werk is zeer sterk en haar getekende gezichten spreken echt.

Wat voor soort studenten heeft u in uw les? Gaan ook zij voorbij de academische grenzen? Dat is een heel interessante vraag, ik heb een zeer divers publiek. Je hebt de aanhangers van de Beaux-Arts, waarvoor kunst én cultuur belangrijk is. Daarnaast heb je de ingenieurs, de uitvinders. Als derde stroming zijn er de ontwerpers die meer naar architectuurtheorie willen gaan. Je hebt veel verschillende profielen, het is een bont gezelschap en soms geeft dat een zekere spanning. We zullen binnen het academisch milieu moeten kiezen waar we nu feitelijk op zullen inzetten.

Waarom moet die keuze gemaakt worden?

De huidige situatie waarin de universiteiten zich bevinden is erg prestatiegericht. We zetten sterk in op rendabiliteit op de arbeidsmarkt, terwijl ik denk dat je in eerste instantie vooral een mens moet maken. Maar als je kijkt naar de praktische consequenties daarvan, is dat beleidsmatig niet zo simpel. En dat is mijn vakgebied. Ik zou graag alle pistes ontdekken, maar vrees dat we van de universiteit niet de ruimte krijgen om dat te doen. Er wordt geïnvesteerd in mensen, middelen, infrastructuur en het budget is natuurlijk beperkt. Toch zou dit erg interessant zijn, maar ik ben geen rector, nog niet ...

Nathalie als rector!? Ik heb altijd aangegeven dat ik geïnteresseerd ben in beleidsfuncties, omdat ik graag met mijn voeten in de realiteit sta. Ik geef advies aan beleidsmensen in de publieke en social profitsector, en wil ook de daad bij het woord voegen. Maar de mogelijkheid moet zich natuurlijk wel voordoen. Alleen is het op dit moment zo dat ik niet de juiste graad heb om beleidsfuncties op te nemen. Daarvoor moet je hoogleraar zijn. Door mijn hybride carrière en het verkennen van de grenzen, ben ik eigenlijk te weinig met mijn loopbaan bezig geweest. ■

tekst: Jonas Heymans ■ beeld: Camille Van Landegem en Rin Verstraeten

Eind november stond de wetenschappelijke wereld even op zijn kop. De toen nog volstrekt onbekende Chinese onderzoeker He Jiankui kondigde vol trots aan dat hij er als eerste in geslaagd was om de mens genetisch te modificeren. Het DNA van twee menselijke embryo's aanpassen was voorheen ondenkbaar. Wereldwijd reageerden wetenschappers dan ook verbijsterd: niemand had dit zien aankomen én het had nooit mogen gebeuren. De techniek die He gebruikte voor zijn aanpassingen, CRISPR-Cas9, is namelijk nog veel te experimenteel voor onderzoek op mensen. De Chinese baby's, Lulu en Nana, zijn geboren midden oktober 2018 en niemand weet wat de gevolgen hiervan zullen zijn. Tijd dus om CRISPR eens grondig onder de loep te nemen.

Tot voor kort was DNA aanpassen een erg moeilijk en duur proces. De ontdekking van CRISPR maakte daar snel komaf mee. Het is een methode die onderzoekers in staat stelt om snel en goedkoop aanpassingen te maken aan het genoom, de complete genetische samenstelling van een organisme. Dus ook aan dat van de mens. DNA is de belangrijkste drager van erfelijke informatie en bestaat uit slechts vier basisbouwstenen. Door

deze vier basiscomponenten op verschillende wijzen met elkaar te combineren wordt onze volledige genetische samenstelling van oogkleur tot gevoeligheid voor sommige ziekten opgeslagen.

CTRL-c, CTRL-v

Wat CRISPR zo revolutionair maakt, is dat het ervoor zorgt dat we zelf in het DNA kunnen 'knippen en plakken'. Stukken die we niet willen, knippen we er gewoon uit en gewenste stukken plakken we ertussen. De techniek is zo goedkoop en eenvoudig dat genetisch modificeren geen zaak meer is van dure laboratoria en hooggeleerde professoren. Je kan het bij wijze van spreken al in je tuinhuis doen. Het belooft dus een technologie te worden die een immense impact zal hebben op ons leven. Het idee erachter mag dan erg eenvoudig zijn, het procedé zelf is des te indrukwekkender.

Om te begrijpen hoe CRISPR-Cas9 werkt, moeten we de afzonderlijke onderdelen van de term even van naderbij bekijken. Laat ons beginnen met 'Cas9': een enzym dat

dienst doet als moleculaire schaar. Het knipt als het ware stukjes uit het DNA. De naam 'CRISPR' zelf staat voor *clusters of regularly interspaced short palindromic repeats*. De naam verwijst naar een speciale plek in het DNA, de 'CRISPR-zone', die deel uitmaakt van het natuurlijke afweersysteem van bacteriën. Wanneer een virus een bacterie aanvalt, 'onthoudt' deze bacterie welk virus dat was door een stukje DNA ervan bij te houden. Dat stukje virus-DNA slaat hij dan op in zijn CRISPR-zone. De volgende keer dat dit virus aanvalt, kan de bacterie zich zo meteen verdedigen en het virus kapot knippen. Door deze techniek na te bootsen kan de mens op een precieze manier op specifieke plaatsen in het DNA knippen om er delen uit te halen of er net andere stukjes DNA in te steken. Wanneer iemand bijvoorbeeld een fout heeft in zijn DNA, kunnen we op die manier gewoon het foute stukje eruit halen en er het juiste stukje tussen plakken.

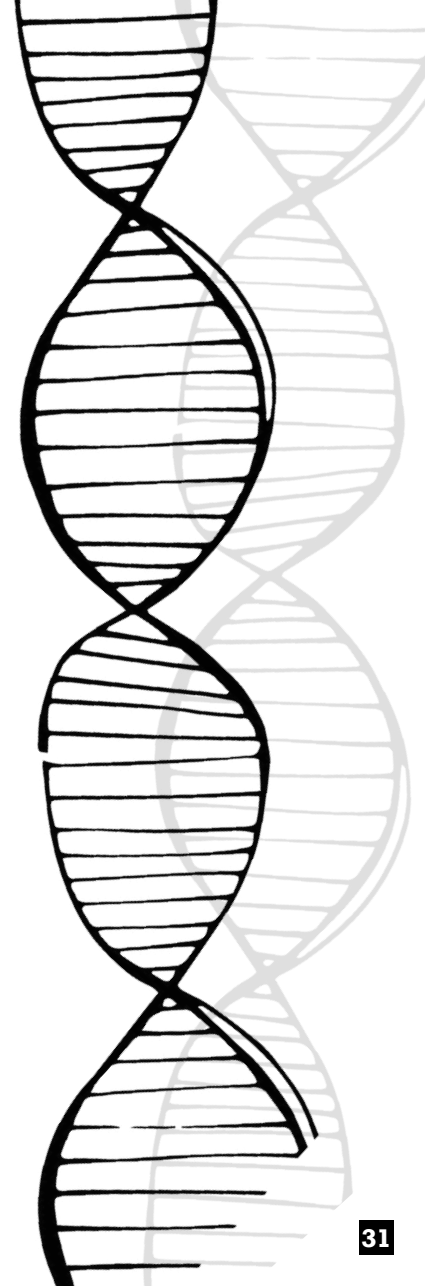
brave new world

De mogelijkheden van CRISPR zijn dus legio. Er wordt voorspeld dat we tal van ziektes zullen kunnen stopzetten nog voor de eerste symptomen zichtbaar zijn. Zo loopt er momenteel een onderzoek aan onze universiteit waarin gewerkt wordt aan een gentherapie om preventief gehoorproblemen op te lossen. Een bepaalde vorm van doofheid wordt namelijk veroorzaakt door mutaties van het COCH-eiwit. In normale omstandigheden is dat gezond, maar als het eiwit muteert, ontstaat er een foutje in het DNA. Dat foutje kan op latere leeftijd doofheid veroorzaken. Professor Vincent Van Rompaey en zijn team van de onderzoeksgroep Translationele Neurowetenschappen gebruiken CRISPR om deze mutaties op het spoor

te komen en los te knippen nog voor er symptomen opduiken. Het onderzoek gebeurt eerst op muizen, maar op termijn hoopt men ook bij mensen de ernst van gehoorverlies hierdoor te verkleinen of het ontstaan ervan te verhinderen.

Dromen we even verder, dan zijn zaken als hyperintelligente mensen of huis-tuin-en-keuken-biohacking helemaal niet meer ondenkbaar. Het is bijvoorbeeld nu al mogelijk online biohackingkits met CRISPR in te bestellen. We kunnen zelfs nog een stap verder gaan: ook het eeuwige leven is een belofte die CRISPR niet schuwt. Wanneer je weet dat twee op de drie mensen overlijdt aan ouderdom, lijkt het er op dat de techniek de strijd tegen de dood zelf is aangegaan. Willen we die weg echter wel inslaan?

CRISPR is namelijk zeker niet zonder gevaren. De methode is nog erg jong en te onvoorspelbaar. Ze knipt bijvoorbeeld soms op andere plekken dan de onderzoeker wilde, met alle gevolgen van dien. Als je weet dat één foute verbinding in DNA verantwoordelijk kan zijn voor aandoeningen als borstkanker of mucoviscidose, kan je je inbeelden dat onderzoekers graag de zekerheid hebben dat CRISPR altijd op de juiste plek knipt. Daarnaast is de techniek op zich natuurlijk ook aanleiding voor tal van ethische dilemma's: wat mogen we bijvoorbeeld aanpassen en wat niet? Willen we het syndroom van Down uitroeien of toekomstige ouders de keuze geven over de oogkleur van hun kinderen? Wat als mensen met geld hun intelligentie kunstmatig kunnen verhogen door dure operaties en hierdoor een onoverbrugbare kloof creëren met zij die dat geld niet hebben? En wat met genetisch gemodificeerde supersporters? Met elke evolutie moeten we voorzichtig zijn dat ze niet uitmondt in chaos: met CRISPR zou die chaos rampzalig zijn. ■

we hebben een supercomputer! of toch niet?

tekst: Stein de Groof en Daan Krake ■ beeld: Lie Van Roeyen

Begin 2019 verschenen er in de media berichten dat UAntwerpen samen met het onafhankelijke onderzoekscentrum IMEC de krachtigste supercomputer van het land had aangeschaft. Wij raakten nieuwsgierig en stuurden onze verantwoordelijke IT samen met een computerleek uit onze redactie naar de buitencampus om dit verder uit te zoeken. Kurt Lust, consultant voor de *high performance computers* van CalcUA vertelde ons meteen dat de nieuwe computer helemaal niet zo 'super' is als de media beweren.

Wanneer is een computer 'super'? "De norm voor supercomputers evolueert voortdurend. In 1977 werden de weersvoorspellingen gedaan met een supercomputer. Als je dat toestel vergelijkt met de eerste iPhone dertig jaar later dan blijkt dat die smartphone krachtiger is", schetst Lust, "toch noemt niemand een iPhone een supercomputer. Het nieuwe toestel dat dit jaar is

aangeschaft, een Nvidia DGX-2, heeft zestien speciale chips om op te rekenen." Vervolgens wordt duidelijk waarom dit geen supercomputer is. "De krachtigste computer ter wereld van dat type heeft 27648 dergelijke chips. Als je meer dan duizend keer trager bent dan de snelste, is het moeilijk om nog van een supercomputer te spreken."

Supercomputers zijn er vooral om complexe berekeningen op uit te voeren. De Nvidia DGX-2 is overigens niet de enige 'supercomputer' die op onze universiteit ingezet wordt. "We hebben bij CalcUA twee clusters: de oude heet Hopper, naar Grace Hopper, die volgens een anekdote de term 'computer bug' introduceerde toen haar team een mot vond in hun computer. De nieuwere cluster heet Leibniz. Zo'n cluster is een groep van speciale kleinere computers, zogenoemde nodes, die efficiënt kunnen samenwerken over een supersnel netwerk. Leibniz heeft ongeveer 150 van zulke nodes."

Het gaat echter niet alleen om het aantal nodes waar een cluster uit bestaat. "Om te bepalen hoe krachtig een computer is, testen experts hoeveel berekeningen hij per seconde kan uitvoeren. Dit noemen we FLOPS (*floating point operations per second, nvdr.*). De clusters van de universiteit halen zo ongeveer 0,1 petaFLOPS." (0,15 voor Leibniz, 0,07 voor Hopper). Omgerekend zijn dit 100 000 000 000 000 FLOPS, best veel dus.

goochelen met cijfers

Hoe snel is het jongste exemplaar precies? "Van de nieuwe DGX-2 wordt gezegd dat hij tot 2 petaFLOPS haalt, maar dat zijn niet dezelfde FLOPS. Om te kunnen vergelijken moet je hetzelfde soort bewerkingen doen met gelijkaardige getallen. Om aan dat hoge cijfer te komen, worden kleine getallen en 'gemakkelijke' bewerkingen gebruikt. Als je de standaard volgt, dan wordt het resultaat opeens zestien keer lager." Bovendien zijn FLOPS maar een deel van het verhaal, vertelt Lust. "Je moet niet alleen bewerkingen doen, je moet bijvoorbeeld ook je gegevens kunnen bijhouden. Daarvoor is er het RAM-geheugen en de permanen-

te opslag. De DGX-2 heeft wel een snellere permanente opslag, maar hij heeft een stuk minder capaciteit, zo'n 30TB. De capaciteit van CalcUA is nu 100TB en wordt waarschijnlijk nog uitgebreid naar 500TB."

supergebruikers

We hebben al deze hoogwaardige technologie, komen er dan elke dag mannetjes met kromme ruggen naar UAntwerpen om de hele dag berekeningen uit te voeren? "Nee hoor. De clusters worden gebruikt voor allerlei onderzoeken aan de universiteit. De grootste groep gebruikers komt uit de exacte- en ingenieurswetenschappen, maar ook uit de psychologie of sociale wetenschappen komen gebruikers aankloppen die grote datasets moeten verwerken. De meestgebruikte toepassing is een simulatie. De nieuwe DGX-2 daarentegen is specifiek ontworpen om moderne AI-systemen, specifiek neurale netwerken, uit te voeren." *(Neurale netwerken zijn een techniek geïnspireerd op de werking van het brein, nvdr.)*

We horen en lezen steeds vaker dat AI de toekomst is op het gebied van technologie. "Artificiële intelligentie trekt inderdaad veel aandacht naar zich toe omdat het nieuw is", vertelt Lust, "je moet altijd iets hebben om te verkopen hè. Neurale netwerken

zijn sterk in onder andere spraak- en beeldherkenning, maar dat is gewoonlijk slechts een klein onderdeel van een project. Er is zelfs weinig vraag naar aan onze universiteit."

superverbruik

Dan is er nog het stroomverbruik. "CalcUA verbruikt in totaal ongeveer 100 kiloWatt. De DGX-2 zit rond de 10 kiloWatt. Het belangrijkste is dat dit vermogen goed gebruikt wordt", benadrukt Lust, "de gebruikers moeten hun taken op voorhand klaarzetten zodat de capaciteit goed verdeeld kan worden. Het helpt ook als de gebruikers efficiënte programmacode uitvoeren. In grotere rekencentra moeten gebruikers aantonen dat ze daartoe in staat zijn. CalcUA doet dat niet, we willen het graag laagdrempelig houden."

"Om het verbruik omlaag te halen wordt tegenwoordig bij supercomputers meer en meer waterkoeling gebruikt", vervolgt de consultant, "nieuwe systemen kunnen al koelen met water tot 35 graden. Dit is enorm voordelig omdat het water niet meer apart gekoeld moet worden. Het water dat buitenkomt is dan 45 graden en kan nog gebruikt worden voor verwarming. Je zou een subtropisch zwembad naast de universiteit kunnen zetten en daarmee energie besparen." ■

tekst: Moira Smets ■ beeld: Suzanne Roes

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet *dwars* alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdroten ter hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappigste verhalen achter schuilgaan. Deze editie het begrip 'katvanger'.

Je kent het waarschijnlijk wel. Dat moment dat je na een stevig nachtje uitgaan wakker wordt met een blanco mentaal logboek van de avond voordien. Als je dan op je bankrekening kijkt, komt er een misselijkheid op die niet enkel het gevolg is van die vreselijke kater. Dit is alweer een moment waarop je denkt: 'student zijn is duur'. Wanneer je dan – zonder succes – in je portefeuille die verdwenen euro's probeert terug te vinden, bestaat de kans dat je voor een fractie van een seconde overweegt om katvanger te worden.

Als je had gehoopt dat deze *dwars* een vergeten studentenjob zou vrijgeven waarin de functieomschrijving bestaat uit 'katten vangen', moet ik je teleurstellen. Het woord kat verwijst hier niet naar het huisdier, maar betekent hier zoveel als fooi. Een katvanger helpt criminelen om onder de radar te blijven.

Hij laat een bedrijf, bankrekening of voertuig op zijn naam zetten zodat criminelen verder illegale praktijken kunnen uitvoeren in de naam van een katvanger. Je krijgt geld, maar daarbij komt ook het risico op strafrechtelijke vervolging indien de praktijk aan het licht komt. Vergelijk het met Russische roulette: een gevaarlijk alles-of-nietspel.

Katvangen gaat overigens ook vaak gepaard met oplichting van een onwetend slachtoffer. Bovendien wordt het oplichten meestal niet meer face to face afgehandeld, maar via chatberichten of e-mails. Nu, we zijn allemaal universiteitsstudenten en slim genoeg om niet te geloven dat je een afstammeling bent van één of andere prins in Afrika, maar stel je deze situatie even voor als je die e-mail tien jaar geleden had gekregen. Of je het nu wilt toegeven of niet, toen zat de roze bril nog op je neus.

Dus, als je nog eens wakker wordt met een 'zwart gat' en ettelijke euro's minder, vergeet katvangen, maar bel even naar je vrienden waarmee je op stap bent geweest. Zij hebben waarschijnlijk hetzelfde gat in hun portefeuille. Beter dan in de criminele onderwereld van België te belanden, is het solidariteitsgevoel dat je creëert door samen blut door het leven te gaan. Vergeet niet: *un pour tous et tous pour un!* ■

De opticien

Dagen dalen neer en
Weken welven zich
tot jaren aaneen.
Eeuwen etaleren zich

Etalages spiegelen en gloeien.
Licht begint steeds helderder
te schijnen
dwars door spinrag
op een afwisselende passantenstroom

Als een dynamisch draad
zoeft de stroom zinderend
voorbij.

Inksporen blijven en klonteren tot
een kleverige, langwerpige massa.
Die is vertragend, maar soms ook veilig,
als een traditie. Zij
heeft een brillenwinkel.

Wijd opent zij haar dikke deuren.
Enorm veel brillen.
En spreekt:
"Ik ben uw uitzicht.
Ik ben uw oog"
En spreekt:
"Ik ben uw blindheid."

